

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 34.781/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 28 januari 2003 door de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "betreffende de toekenning van zendvergunningen aan de erkende particuliere landelijke, regionale en lokale radio-omroepen", heeft op 22 april 2003 het volgende advies gegeven :

STREKKING VAN HET ONTWERP

1. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse regering bevat bepalingen i.v.m. de zendvergunningen van de landelijke, regionale en lokale radio-omroepen.

Het ontwerp voorziet o.m. in een verplichting voor de houder van een zendvergunning om de uitzendingen van andere radio-omroepen, die in overeenstemming zijn met hun zendvergunning of met het hun ter beschikking gestelde frequentiepakket, te aanvaarden (artikel 1).

Het bepaalt voorts de gevallen waarin het Vlaams Commissariaat voor de Media de zendvergunning kan schorsen of intrekken (artikel 4).

Het ontwerp bevat een bepaling i.v.m. de mate waarin de uitzendingen van een radio-omroep worden beschermd tegen storingen van andere radio-omroepen, in geval van een wijziging van de zendvergunning of van het frequentiepakket van die andere omroep. Daartoe bevat het o.m. regels voor de berekening van het storingsniveau (artikel 7).

Het ontwerp bepaalt dat het Vlaams Commissariaat voor de Media de toegewezen frequenties op elk ogenblik door andere, gelijkwaardige frequenties kan vervangen, met het oog op de optimalisatie van het frequentieplan (artikel 8).

In het ontworpen besluit worden bepalingen geïntegreerd, die thans vervat zijn in het besluit van de Vlaamse regering van 5 maart 1996 betreffende de toekenning van zendvergunningen aan de erkende lokale radio's, en in het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2001 betreffende de toekenning van zendvergunningen aan de erkende landelijke radio-omroepen. De twee genoemde besluiten worden opgeheven (artikel 9).

2. Met het ontwerp wordt de uitvoering beoogd van een aantal bepalingen van de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, zoals die bepalingen zijn gewijzigd bij decreet van 25 oktober 2002. Het laatstgenoemde decreet heeft de regeling inzake de particuliere omroepen gewijzigd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

3. In het eerste lid van de aanhef wordt verwezen naar tal van bepalingen van de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie.

Volgens de regels van de wetgevingstechniek moet in beginsel enkel worden verwezen naar de decreetsbepalingen die een uitdrukkelijke machtiging aan de regering inhouden om regelend op te treden met betrekking tot de aangelegenheden die het voorwerp van het besluit van de Vlaamse regering vormen. Er hoeft daarentegen niet verwezen te worden naar decreetsbepalingen die misschien wel relevant zijn voor de betrokken aangelegenheden, maar die aan het besluit geen rechtsgrond bieden.

Gelet op het voorgaande, volstaat het te verwijzen naar de artikelen 95, § 3, 97 en 98 van de gecoördineerde decreten.

4. Na het eerste lid dienen twee leden te worden ingevoegd, waarin verwezen wordt naar de twee besluiten die bij het ontworpen besluit worden opgeheven (zie artikel 9 van het ontwerp).

Artikel 1

5. Volgens het derde lid aanvaardt de titularis van een zendvergunning de invloed van de uitzendingen van andere radio-omroepen die conform hun zendvergunning of het hun ter beschikking gestelde frequentiepakket uitzenden. De bedoelde beïnvloeding geeft bovendien geen aanleiding tot enige schadeloosstelling.

De Vlaamse regering kan niet afwijken van de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek. Zij kan de Vlaamse Gemeenschap dus niet vrijstellen van aansprakelijkheid wegens het toekennen van frequenties in strijd met de algemene zorgvuldigheidsplicht.

De laatste volzin dient derhalve weggelaten te worden. Het gevolg zal zijn dat het enkele feit dat de houders van een zendvergunning de invloed van andere radio-omroepen ondervinden, de aansprakelijkheid van de Vlaamse Gemeenschap niet met zich brengt; de zendvergunning waarborgt m.a.w. niet dat er geen invloed zal zijn. Indien evenwel blijkt dat de frequenties niet met de nodige zorgvuldigheid zijn toegekend, hetgeen o.m. zou kunnen blijken uit het feit dat geen rekening is gehouden met mogelijke alternatieven, kan de Vlaamse Gemeenschap wel aansprakelijk gesteld worden.

Artikel 3

6. Het eerste lid kan beter geredigeerd worden als volgt :

"Elke overdracht van een zendvergunning aan een derde wordt voor goedkeuring voorgelegd aan het Vlaams Commissariaat voor de Media. Bij ontstentenis van goedkeuring is de overdracht niet tegenwerpelijk."

Artikel 4

7. In 3° schrijve men :

"3° de overbrenging, zelfs occasioneel, van ...".

Artikel 7

8. In het eerste lid dient allicht geschreven te worden : "bij een wijziging van de zendvergunning van een andere radio-omroep erkend door de Vlaamse Gemeenschap of van het frequentiepakket van ...".

Voorts kunnen de woorden "beschermd tegen storingen van andere radio-omroepen van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap" allicht vervangen worden door "beschermd tegen storingen van die andere omroepen".

.../...

Nog in het eerste lid wordt in fine verwezen naar "de normen die vermeld worden in het Akkoord van Genève van 1984 ⁽¹⁾, aangepast zoals hierna beschreven om het risico op storingen op redelijke wijze te beperken". Als die zinsnede niet meer inhoudt dan een aankondiging van wat bepaald wordt in het tweede lid, dient ze weggelaten te worden.

9. Het tweede lid dient duidelijker de bedoeling van de stellers van het ontwerp uit te drukken. Wat is het oogmerk van de "evaluatie" van het storingsniveau ? Wat wordt verstaan onder "het meest dwingende resultaat" en "een minder dwingend resultaat" ? In welke context wordt "rekening gehouden" met het ene of het andere resultaat ? Wat is de rol van de administratie Media (neemt ze enige beslissing) ? Wat is de "methode van vereenvoudigde vermenigvuldiging", en waarom wordt bepaald dat die methode "in ieder geval" gebruikt zal worden voor het bepalen van het bruikbare veld ? Hoe verhouden de bepalingen sub 1°, 2° en 3° zich tot de inleidende zinnen van het tweede lid ?

Kortom, het tweede lid dient grondig herwerkt te worden.

Ook het derde lid dient, in het licht van de aanpassingen van het tweede lid, herbekeken te worden.

⁽¹⁾ De uitdrukking "Akkoord van Genève van 1984" is ongetwijfeld bekend bij specialisten, maar ze zou in een normatieve tekst niettemin beter vervangen worden door een meer transparante tekst. Er zou bijvoorbeeld geschreven kunnen worden : "Regionaal Akkoord met betrekking tot het gebruik van de band 87,5 - 108 MHz voor klankradio-omroep in frequentiemodulatie (Akkoord van Genève van 1984)" (zie artikel 1, 7°, van het koninklijk besluit van 10 januari 1992 betreffende de klankradio-omroep in frequentiemodulatie in de band 87,5 MHz - 108 MHz).

Artikel 8

10. Volgens de laatste volzin geeft de vervanging van toegewezen frequenties geen aanleiding tot enige schadeloosstelling.

Mutatis mutandis kan hier verwezen worden naar opmerking 5 bij artikel 1.

Artikel 9

11. In 1° moet ook de wijziging van het besluit van 5 maart 1996 bij het besluit van de Vlaamse regering van 7 september 2001 vermeld worden ⁽²⁾.

Artikel 10

12. Er lijken geen redenen te zijn om af te wijken van de gewone regeling inzake de inwerkingtreding van besluiten van de Vlaamse regering. Artikel 10 kan dus beter uit het ontwerp worden weggelaten.

⁽²⁾ Deze wijziging moet uiteraard ook vermeld worden in het lid van de aanhef waarin naar het besluit van 5 maart 1996 wordt verwezen (zie opmerking 4).

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	eerste voorzitter,
	D. ALBRECHT, P. LEMMENS,	staatsraden,
	H. COUSY, J. VELAERS,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. VAN NIEUWENHOVE, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, eerste referendaris.

DE GRIFFIER,

DE EERSTE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER